

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക

പുസ്തകം ൩ |

ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സ്

| ലക്കം ൭

(ഒരു പ്രസംഗം.)

“നൂറായത്തെ ചെയ്യാനും, ദയയെ സ്നേഹിച്ചാനും നിന്റെ ദൈവത്തോടു കൂടെ വിനയമായി നടപ്പാനും അല്ലാതെ യഹോവാ നിന്നിൽ നിന്നു ചോദിക്കുന്നതു എന്തു?” (മീഖാ, ൬- ൮). പ്രിയമുള്ളവരെ, നമുക്കറിയാവുന്ന പാപങ്ങളിൽ നിന്നു വിട്ടു തിരിയുന്ന നാം ഓരോരുത്തരും പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതായ വലിയ അപകടങ്ങളിൽ ഒന്നു നിഗളം ആകുന്നു. ഇത്രയും കൗശലത്തിൽ ഒളിച്ചിരുന്നു ജോലി ചെയ്യുന്ന വേദാന്ത പാപം ഇല്ല. സർവസംഗതിയിലും പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ള സൂത്രം അതിനറിയാം. ലോകകായങ്ങളിൽ എല്ലാറ്റിലും നിഗളമുണ്ട്. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയിലും ഉപവാസത്തിലും താഴ്മയിലും നിഗളം വലിഞ്ഞുകയറും. എവിടെയും പാപം എന്തും ഭക്ഷിക്കും നിഗളത്തിനു വളമായി ഉപയോഗിപ്പാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ഭൂമിയിൽ അത്ര നിസ്സാരമായിട്ടുള്ളതു ഒന്നുമില്ല. (൨ കോരി- ൧൨, ൭) എത്രയൊ ആളുകൾ ആത്മപ്രശംസകാരായി തീരുന്നു. അതിനാൽ ഭക്ഷിയിൽ ജീവിപ്പാൻ മനസ്സുവെക്കുന്ന എല്ലാവരും നിഗളത്തോടു എത്രത്തു അതിനു വിരോധമായി ജാഗരണം ചെയ്തു സൂക്ഷിച്ചു വേദം പഠയുന്നതിനെ കേൾക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിൽ ഓഹരി ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു മനുഷ്യൻ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ദൈവമഹത്വം മറ്റും അവനിൽ കാണേണ്ടതിന്നു അവൻ എത്രയും അന്വേഷിക്കുന്നുവോ, അത്രയും ഈ മഹത്വം അറയുണ്ടാകുന്നു. ദൈവം സർവ്വത്തിലും ആയിരിപ്പാനും താൻ മാത്രം മഹത്വപ്പെടുവാനും തക്കവണ്ണം ഒരുവൻ ഏതുചിന്താത്തവൻ ആയിരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു എത്രയും തന്നെത്തന്നെ മറന്നു നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നുവോ അവൻ ഭാഗ്യവാനാകും. നിഗളത്തിൽ നിന്നു വിട്ടുതൽ പ്രാപിപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്നവൻ അതിനോടു പൊരുതാൽ മറ്റും പോരാ, നിഗളത്തെ പുറത്തിറക്കി താഴ്മയെ അകത്തിടത്തണം. നമ്മുടെ കർത്താവായ മിശിഹാ രക്തശാഗിലുള്ള ജീവന്റെ ആത്മാവു സത്യ വിനയത്തെ നമ്മിൽ വേല ചെയ്യും. (റോമ, ൮. ൨, നോക്കുക). മനുഷ്യൻ തന്നെ തന്നെയും, തന്റെ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തെയും അന്വേഷിക്കുന്നു.

ഷിക്കുന്നു. “യേശുവാ വിശ്വാസമുള്ളവരെ കാക്കുകയും അഹങ്കാരിമാർ പ്രവൃത്തിക്കുന്നവർക്കു പുണ്യമായി പകരം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.” സങ്കീ. ൩൧. ൨൩.

നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിനെ തന്നെ ദൃഷ്ടാന്തമായി എടുക്കാം. താൻ തന്നിട്ടൊന്നും വിചാരിക്കാതെ പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ തന്നെത്തന്നെ മഴുവനായി എല്പിച്ചുകൊടുത്തു. ഞാൻ എന്റെ മഹത്വത്തെത്തന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നില്ല. (യോഹ. ൮: ൨൮) നിഗളികളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ, താഴ്മയുള്ളവരെ താൻ രക്ഷിക്കുന്നു. “തന്നത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ന്നുപോകും” (മത്താ. ൨൩, ൧൨) അവൻ ഹൃദയവിചാരത്തിൽ അഹങ്കരിക്കുന്നവരെ ചിതറിച്ചു. (ലൂക്കോ. ൧. ൫൧) ദൈവം നിഗളികളോടു എത്രത്തു നിൽക്കും. (൧പത്രോ. ൫. ൫) വിനയമുള്ളവരോടു കൂടെ ജ്ഞാനം ഉണ്ടു. നിതിമാനുള്ള രിന്മകൾ പലതാകുന്നു. എങ്കിലും കർത്താവു എല്ലാവരിൽ നിന്നും അവനെ വിടുവിക്കുന്നു. (സങ്കീ. ൩൪. ൧൯). ഞാൻ വിനയമുള്ളവരുടെ ആത്മാവിനെ ജീവിപ്പിപ്പാനും ദുഃഖമുള്ളവരുടെ ഹൃദയത്തെ ജീവിപ്പിപ്പാനും ദുഃഖവും വിനയവുമുള്ള ആത്മാവോടു കൂടിയവനോടു കൂടെ വസിക്കുന്നു. പ്രിയമുള്ളവരെ, നാം സഹോദരസ്നേഹമുള്ളവരായിരിക്കണം. “ഞാൻ മനുഷ്യരുടെയും ദൈവഭൂതന്മാരുടെയും നാവുകളിൽ സംസാരിച്ചാലും ഇനിക്കു സ്നേഹമില്ല എങ്കിൽ ഞാൻ, ശബ്ദിക്കുന്ന ഓടെങ്കിലും ചിലമ്പുന്ന കൈത്താളമെങ്കിലും ആയിച്ചമഞ്ഞു” (൧കോരി. ൧൩. ൧) സ്നേഹം നിഗളിക്കുന്നില്ല, ചീക്കുന്നില്ല. (റോമ ൧൨. ൧൩. ൧൩. ൧൩). വിനയം എന്നതു നമ്മുടെ കർത്താവു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ മേൽ പ്രത്യേകം പതിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന തന്റെ സ്വരൂപത്തിന്റെ ലക്ഷണമാകുന്നു. പ്രിയമുള്ളവരെ, നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ ജനനത്തെക്കുറിച്ച് വിചാരിപ്പിൻ. തന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിനെക്കുറിച്ച് വിചാരിപ്പിൻ, ഇവ എല്ലാവരിന്റെയും തുടസ്സും തന്റെ താഴ്മയിലാകുന്നു ഇരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിപ്പാനല്ല, പിന്നെയൊ ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേകർക്കു വേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ വീണ്ടെടുപ്പിനായി കൊടുപ്പാനുമായിട്ടാകുന്നു. നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ ചെറും ഉണ്ടാകുവാനുള്ള പ്രധാന കാരണം നിഗളം ആകുന്നു. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ കീഴ്വരത്തിയിലും ദൈവഭയത്തിലും ജീവിക്കുന്ന ബാല്യക്കാർക്കു നിഗളം അല്ലെങ്കിൽ സ്വയം പുകഴ്ത്തു ഉണ്ടാകയില്ല. മാതാപിതാക്കന്മാരായുള്ളവരെനിങ്ങളുടെ മകളെ ദൈവഭയത്തിൽ വളർത്തുവിൻ. സകല ദുഷ്ടിഷയങ്ങളിലും ഉള്ളതായ അവരുടെ സംസാർത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യിൻ. അവരെ തന്നിഷ്ടത്തിൽ വിടുന്നതിന്നു നിങ്ങൾ സമ്മതിച്ചാൽ നിങ്ങൾ വയസ്സു ചെയ്യുമ്പോൾ നി

ങ്ങളുടെ നരയെ ദുഃഖത്തോടെ ശവക്കുഴിയിലേക്കു ഇറക്കുമാറാക്കും.

പ്രിയമുള്ളവരെ, ശ്വേതാമൃതനെക്കുറിച്ചു വിചാരിപ്പിൻ, അവന്റെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ മരണശേഷം അവൻ രാജാവായി. അവൻ ഗിബയോനിൽ യഹോവയെക്കുറിച്ചു ബലി കഴിപ്പാൻ പോയി, സ്വപ്നത്തിൽ യഹോവ അവനെ പ്രത്യക്ഷനായി, “ഞാൻ നിനക്കു തരേണ്ടതിനെ ചോദിച്ചുകൊൾക” എന്നു ദൈവം പറഞ്ഞു. (പ്രഭാതം, ൩-൩ മുതൽ വായിക്കുക). ബാല്യകാരനായ ശ്വേതാമൃതൻ തന്റെ ജനത്തെ ക്രമമായി ഭരിപ്പാനുള്ള ജ്ഞാനം ദൈവത്തോടു ചോദിച്ചു. തന്നിമിത്തം ദൈവത്തിന്നു അവന്റെ മേൽ സ്നേഹം തോന്നി ജ്ഞാനം, ധനം, മാനം എന്നിവയെ ദൈവം അവനെ കൊടുത്തു. ശ്വേതാമൃതന്റെപ്പോലെ ബുദ്ധിയുള്ള രാജാക്കന്മാർ അവനെ മുമ്പു ഉണ്ടായിട്ടുമില്ലാ മേൽ ഉണ്ടാകയുമില്ല എന്നു ദൈവം വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. ബാല്യകാരനായ സഹോദരന്മാരെ മനുഷ്യനു ഇഷ്ടമുള്ളതായ സകലത്തെയും തരുന്നവനായ ദൈവം നിനക്കെന്തു വേണം എന്നു ശ്വേതാമൃതനോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു വചനത്തെക്കുറിച്ചു ഓർക്കുവിൻ. അവൻ ധനത്തെയും, മാനത്തെയും, സൗന്ദര്യത്തെയും എന്നു വേണ്ടാ ലോകാധിപന്മാരുടെ മനുഷ്യനെ വശീകരിക്കുന്ന ഒന്നിനേയും ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല. സഹോദരന്മാരെ നമ്മുടെ ലോകത്തിൽ വിതം നിസ്സാരമാക്കുന്നു, മരണം ഏതു സമയത്തിൽ നമ്മെ വന്നു പിടിക്കുമെന്നു ഒരുവനും നിശ്ചയിച്ചില്ല. അവൻ മല കടിക്കുന്ന കുഞ്ഞുണ്ണിമുതൽ ബാല്യകാരൻ, സുന്ദരൻ, നിഗളി, ധനവാൻ, പ്രഭു, രാജാവു എന്നുവേണ്ട സകലത്തെയും ഒരു നിമിഷത്തിനകം പിടിക്കും. നമ്മുടെ ഈ ലോകത്തിൽ ജഡത്തിനടുത്തു ചിറ്റിപ്പോകുന്നതിൽ നാം വശീകരിക്കപ്പെടരുതെ. നമ്മുടെ സ്വല്പ സമയത്തെ കളി വിനോദത്തിൽ ചിലവഴിക്കരുതെ, ഉപവാസത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും സ്നാനത്തിലും ചിലവഴിപ്പിൻ. നിഗളികളെ നിങ്ങളുടെ നിഗളംപോലെയെ വിനയത്താൽ ജയിപ്പിൻ, പരിഹാസകാരെ നിങ്ങളുടെ പരിഹാസത്തെ നിർത്തി കർത്താവിന്റെ നാമത്തെ പ്രശംസിക്കിപ്പിൻ. സുന്ദരന്മാരെ നിങ്ങളുടെ സുന്ദരം കുരിവാളിപ്പാകാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി നിങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യത്തെപ്പറ്റി പ്രശംസിക്കരുതെ. കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ സൗന്ദര്യവും ധനവും മാനവും ഒന്നുമില്ലാത്തതാകുന്നു. ധനവാനെയും ഭരിപ്പനായ ലംസദിനേയും കുറിച്ചു വിചാരിപ്പിൻ. ലോകത്തിൽ ധനവാന്മാർ ഭരിപ്പന്മാരെ നിരസിച്ചു അവരെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നു. ധനവാനേ! നിന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു മിശിഹായുടെ രണ്ടാമത്തെ വരവിനെക്കുറിച്ചു തന്റെ പക്ഷാഭിമതില്ലാത്ത സ്ത്രീയവിധിയെക്കുറിച്ചു വി

ചാരിക. ദരിദ്രന്മാരെ നിങ്ങൾ ഏതുപ്രകാരം പുറത്തിട്ടു വാതി
 ഉടച്ചുവോ, അപ്രകാരം നിങ്ങളേയും അടയ്ക്കുന്ന ഒരു ദിവസമുണ്ടു.
 അയ്യോ! പാപിയെ നീ ഉണരുക, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സ്ത്രീ
 യത്തിപ്പിൻ പക്ഷാഭേദം ഇല്ലാ. ധനവാനെയും ദരിദ്രനെയും ഉ
 ണ്ടാക്കിയവൻ കർത്താവിന്നു.

ദൈവം നമുക്കു ധനത്തെ തന്നതു സാധുക്കളെ ഉപദ്രവിപ്പാ
 നല്ല സഹായിപ്പാനത്രെ. എന്റെ പ്രിയ സഹോദരാ മരണാ
 സമീപമായിരിക്കുകൊണ്ടു ഉണരുക നാം മരിക്കുന്നതു ഏതു കൊ
 ല്ലാ ഏതു മാസം ഏതു ദിവസം ഏതു മണിക്കൂർ എന്നു നമുക്കു നി
 ശ്ചയമില്ല. മരണം നിശ്ചയം എങ്കിലും മരിക്കുന്ന സമയം നിശ്ച
 യമില്ല. (പ്രസംഗം, ൧. ൨. ലൂക്കോ, ൧൨- ൪൦) നാം ഒരിക്കൽ
 മാത്രം മരിക്കുന്നു. (എബ്ര, ൯ ൨൭) ഭൂഖദിവസങ്ങൾ പലതും
 അരിഷ്ട ദിവസങ്ങൾ വളരെയും പറ്റിക്കാ ദിവസങ്ങൾ ഏറ്റവും
 ഉണ്ടു. മരണദിവസമോ ഒന്നുമാത്രം. നല്ല അവസാനം എങ്കിൽ
 നിത്യമോക്ഷഭാഗ്യത്തിനും, ചീത്തയെങ്കിൽ നിത്യ നരകാനുഭവം
 അവകാശിയായിത്തീരും. ഒരു ഭക്തന്റെ മരണസമയം അവൻ
 ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “ഹാ മരണമെ നീ ഇത്രമേൽ അനന്ദമുള്ള
 വൻ എന്നു ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ പോലും വിചാരിച്ചിട്ടില്ല” എന്റെ
 സ്നേഹിതാ നീ ഇപ്പോൾ മരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിനക്കു ഇങ്ങനെ
 പറവാൻ കഴിയുമോ? നാം ഒരിക്കൽ മാത്രം മരിക്കുമെന്നുള്ള ദൈ
 വവചനത്തെ നീ കേട്ടുവെല്ലോ. നമ്മുടെ ആയുസ്സു ചുരുക്കം (യോ
 ബ, ൧൪. ൧൨) എന്റെ ആയുസ്സു നിന്റെ പുത്രനെ ഒന്നു
 ല്ലാത്തതുപോലെ ഇരിക്കുന്നു. (സപി. ൩൯. ൫) ഇവയെല്ലാം എ
 ന്റെ സഹോദരാ നീ ഉറപ്പു ചിന്തിക്ക. നിന്റെ മരണത്തെക്കു
 റിച്ചു നിനക്കു നിശ്ചയമില്ലാത്തതിനാൽ നീ മേലിൽ പാപാ
 ചെയ്യാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിക. നീ താഴ്മയുള്ളവനാകുവാനും നി
 ന്റെ ആത്മാവിനെ മിശിഹാതമ്പുരാൻ സ്വീകരിപ്പാനുമായി നി
 ന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കടിയുണ്ടാകുന്ന പിശാചിനെ ഓടിച്ചു പരി
 ശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പാർപ്പിടമാക്കുക. എന്നാൽ നിനക്കു നിന്റെ
 പരമരക്ഷിതാവിന്റെ പറ്റുമൊഴിയായ പരമാനന്ദകരമായ സു
 ഖം ലഭിക്കും. അതിനാൽ ജഡകണ്ണുകളെ മാത്രം തുറക്കാതെ, ആ
 ന്നകണ്ണുകളെ തുറന്നു ഹൃദയ വെടിപ്പോടെ കർത്താവിൽ ശരണ
 ചെടുക.

കിഴക്കുകരെ കെ. എം. പെരുച്ചുണ്ട.

നീതീകരണം (തുടർച്ച)

പ്രമാണം പുറം അവസാനിച്ച ശേഷം.

നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പാ പിമ്പു നല്ല പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യാൻ പ്രവൃത്തിസാബന്ധമായ കൃപ എന്നതു നമുക്കു കൂടകൂടെ ആവശ്യമാകുന്നു. “എന്നെകൂടാതെ നിങ്ങൾക്കു ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴികയില്ല” എന്നു നമ്മുടെ രക്ഷിതാച്ച പറയുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ കൃപകൂടാതെ ഒരു നല്ല വിചാരത്തിനുപോലും നാം അപ്രാപ്തർ എന്നു ശുഭപ്രഖ്യാനം പറയുന്നു. നീതീകരണത്തിനു മുമ്പായി കൃപയുടെ സഹായത്താൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന നല്ല പ്രവൃത്തികൾ കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ, പുണ്യമുള്ളതല്ലെന്നിരുന്നാലും നീതീകരണത്തിനു വഴി ഒരുക്കുവാനും തന്റെ കരുണയും സ്നേഹവും മൂലം മാത്രം ആകുന്നു എങ്കിലും ദൈവത്തെ ഉണർത്തുവാനും അതിനു നമുക്കു സഹായിപ്പാനും നമ്മെ അധികം ഒരുക്കുമുള്ളവരാക്കുവാനും ഉതകുന്നു. എന്നാൽ പ്രവൃത്തിസാബന്ധമായ കൃപയുടെ സഹായത്തോടു കൂടി നീതീകരണകൃപയുടെ പെട്ടതി (സ്ഥിതി)യിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരുവൻ നല്ല പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ അവ ദൈവത്തിനു അംഗീകാര്യമായതു, ഭൂമിയിൽ കൃപയുടെ ഉൽപ്പന്നവിന്ദാ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മഹത്വത്തിന്റെ ഉൽപ്പന്നവിന്ദാ യോഗ്യമാകുന്നതുമാകുന്നു.

അതുകൊണ്ടു “ദൈവം നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയേയും വിശുദ്ധന്മാരെ ശുശ്രൂഷിച്ചതിനാലും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനാലും തന്റെ നാമത്തിനു കാഴ്ചിച്ച സ്നേഹത്തെയും ഉറപ്പാക്കുകയും അനീതിയുള്ളവർല്ല” (എബ്രായ. ൩: ൧൦) എന്നു ശുഭപ്രഖ്യാനം പറയുന്നു.

“ഇനിയാ നീതിയുടെ കീഴിൽ ഇനിക്കായി വെളിപ്പെടുന്നു; അയ്യ നീതിയുള്ള ന്യായാധിപതിയായ കർത്താച്ച ആ ദിഗ്ദശത്തിൽ ഇനിക്കു നല്ല; ഇനിക്കു മാത്രമല്ല, അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയെ സ്നേഹിച്ചിട്ടുള്ള ഏകാകൃതി” എന്നു തീമൊഥേയോസിനു എഴുതുമ്പോൾ താൻ പറയുന്നു. (൨ തീമൊ. ൪: ൮.) “എന്തെന്നാൽ ഈ ക്ഷണനേരത്തേക്കുള്ള ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യമായ സകടം അന്യന്തം അനവധിയായിട്ടു തേജസ്സിന്റെ നിത്യജ്വലനത്തെ ഞങ്ങൾക്കു സമ്പാദിക്കുന്നു” എന്നു കോറിന്ത്യക്കുള്ള തന്റെ ൨-ാം ഉപഖണ്ഡത്തിലും താൻ പറയുന്നു.

എങ്കിലും നമ്മുടെ എല്ലായോഗ്യതകളും ശിശിഹായുടെ യോഗ്യതകളിൽനിന്നുപോലും അയ്യ കൂടാതെ നമുക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ഒരു ചുവടുപോലും വയ്യാൻ വഹിയാത്തതായ തന്റെ കൃപയോടു അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കൃപയുടെ സമിതിയിൽത്തന്നെ ഇരുന്നുകൊണ്ടു ചെയ്യപ്പെടുന്ന നല്ല പ്രവൃത്തിയുടെ പുണ്യം നീതീകരണത്തിന്റെ ഫലം

ത്തിലും നമ്മുടെ കർത്താവിനോടുള്ള യോജിപ്പിലും ആകയാൽ നമ്മുടെ സ്വന്ത പുണ്യം ആകുന്നു, എന്നെന്നാൽ ആ നല്ല പ്രവൃത്തി, ദൈവത്തിന്റെ കൃപയോടു കൂടെ നാം കൂടി പ്രവൃത്തികൾ യാൽ വാസ്തവമായി നമ്മാൽ ചെയ്യപ്പെടുന്നു എന്നും പറയാം; എന്നാൽ മന്തിരിങ്ങാ, ഒരു കൊമ്പിന്റെ ഫലം എന്നിരുന്നു ലും പ്രധാനമായി തട്ടെ വള്ളിയുടെ ഫലവും ആകുന്നു; എന്നെന്നാൽ അതുകൂടാതെ കൊമ്പിന് ഒരു ഫലവും പുറപ്പെടുവിപ്പാൻ പറ്റിയില്ല. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ പുണ്യം മ്ശിഹായുടെ യോഗ്യതകളെ ഏടുത്തുകൊടുത്തില്ല, എന്നെന്നാൽ തന്നെക്കൂടാതെ നമുക്കു ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴികയില്ല. മ്ശിഹാമൂലം നാം യോഗ്യതയുള്ളവരാകുന്നു, മ്ശിഹാ നമ്മെ യോഗ്യതപ്പെടുത്തുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമമായി പറഞ്ഞാൽ, മ്ശിഹാ നമ്മിൽ (ഉള്ളിൽ) പുണ്യം ആകുന്നു, അതിനാൽ മഹത്വം എല്ലാം തന്നെത്തന്നെ. “താൻ മനുഷ്യരുടെമേൽ നൽകിയ ദാനങ്ങളെതന്നെ അവരുടെ പുണ്യങ്ങളായി താൻ വിചാരിക്കുന്നു. കവണ്ണം മനുഷ്യരോടു തന്നെ നന്മ അത്ര വലിയതാകുന്നു എന്നു കർത്താവിൽ അല്ലാതെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി തന്നിരുന്നതന്നെ ശരണപ്പെടുന്നതിന്റെ പുകഴ്ത്തുന്നതിന്റെ ഇടവരരുതെ” എന്നു തെസ്സുന്നഹദോസു പറയുന്നു. ദൈവം നമ്മുടെ പുണ്യങ്ങളെ കിരീടം ധരിപ്പിക്കുമ്പോൾ താൻ തന്റെ കൃപയെ തന്നെ കിരീടം ധരിപ്പിക്കുന്നു എന്നു ശു: ആഗസ്റ്റിൻ മുമ്പെതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

..൨

മതവിപരീതികളുടെ ജ്ഞാനസ്സാനം വാസ്തവമോ?.

താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നത് ഒരു അംഗീയാ വൈദികൻ ഒരു വൈദിക പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ലേഖനത്തിന്റെ ചുരുക്കമാകുന്നു.

പിത്ര പുത്ര പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നാമത്തിൽ വെള്ളം കൊണ്ടു ആരുതന്നെ ജ്ഞാനസ്സാനപ്പെടുത്തിയാലും അതു സാധുവാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഒരു ലേഖകൻ നിങ്ങളുടെ പത്രത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഒരു കൂട്ടാശയുടെ സാധുത്വത്തിന് വിശ്വാസവും ഉദ്ദേശവും വേണമെന്നു സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നു. മോമ്മോദിസായിൽ ക്രിസ്തുവിന് പാപത്തെ മോചിക്കാമെന്നും മോചിക്കുമെന്നും കാരോലിക്കാ സഭ പഠിപ്പിക്കുകയും അതിലെ അംഗങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജ്ഞാനസ്സാനത്തിൽ ലഭിക്കുന്നതൊന്നു കുന്നതൊ ആയ ഫലം ഇതാണെന്നു സഭയ്ക്കു ഉദ്ദേശം ഉണ്ടു. പ്രീ

ചിന കാലത്തു വേദവിരോധികളുടെ ജ്ഞാനസ്നാനത്തെ സാധുവായി സഭ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ കാരണം എന്തെന്നു വെച്ചാൽ, ജ്ഞാനസ്നാനത്തിൽ നൽകയോ ലഭിക്കയോ ചെയ്യുന്നതായി സഭ വിശ്വസിക്കുകയും ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഫലങ്ങൾ ജ്ഞാനസ്നാനത്തിനുണ്ടെന്നു അന്നത്തെ മതവിപരീതികളും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ എന്തായിരുന്നാലും ജ്ഞാനസ്നാനത്തെ സംബന്ധിച്ച അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതും സഭ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതും ഒന്നുതന്നെ ആയിരുന്നു. അതിനാൽ എടുത്തു കാരുടെ സ്നാനം സാധുവായി വിചാരിച്ചതാണ്.

എന്നാൽ ജ്ഞാനസ്നാന വിഷയത്തിൽ പ്രാചീന വേദവിരോധികളുടെയും ഈ കാലത്തെ പ്രോത്തസ്റ്റന്റു ശാഖകളുടെയും ഉപദേശങ്ങൾ തമ്മിൽ സാമ്യമില്ലാതിരിക്കുകൊണ്ടു മുൻകാലത്തെ വേദവിരോധികളുടെ സ്നാനത്തെക്കുറിച്ച് സഭ വിചാരിച്ച അഭിപ്രായം ഈ പ്രോത്തസ്റ്റന്റുകാരുടെ കാര്യത്തിൽ സാക്ഷിയായി എടുത്തുകൂടാ. ജ്ഞാനസ്നാനം കൈക്കൊള്ളുന്ന ആളിനെ അതു ദൈവപുത്രനാകുകയും വീണ്ടും ജനിപ്പിക്കുകയും അവന്റെ പാപങ്ങളെ കഴുകിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു സഭ വിശ്വസിക്കുകയും ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രോത്തസ്റ്റന്റു കാരിൽ മിക വകുപ്പുകളും ഈ ഉപദേശത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയോ ജ്ഞാനസ്നാനത്താൽ ഈ വരങ്ങളെ കൊടുക്കുകയോ പ്രാപിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ജ്ഞാനസ്നാനം കൊടുക്കുന്ന പട്ടകാരന്മാരുടെ, അതിനെ കൈക്കൊള്ളുന്ന ആളുകളുടെ, അവർ ഉൾപ്പെട്ട സമുദായമാകട്ടെ തിരുസഭയുടെ ഈ ഉപദേശവും ഉദ്ദേശവും സ്വീകരിക്കുകയോ ഇവയെ നൽകുന്നതായി ഉദ്ദേശിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അതിനാൽ രണ്ടു മാർജോദീസാകളും രണ്ടു തരമാകുന്നു. ഒന്നു പുറമെയുള്ള അടയാളം മാത്രവും മററതു പാപത്തെ കഴുകി വീണ്ടും ജനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ക്രിയാശയ്ക്കും ആകുന്നു. തിരുസഭയുടെ മാർജോദീസാ ക്രിസ്തുവിന്റെ തൊഴുത്താകുന്ന സഭയിലേക്കു കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന ഏക മാർജോദീസാ യാകുന്നു. മററതൊരു "അനുസരണത്തിന്റെ ഒരു പരീക്ഷ" മാത്രമാകുന്നു.

ഇതുകൊണ്ടു ഈ എഴുത്തുകാരൻ സമാപിച്ചിരിക്കുന്നത് ജ്ഞാനസ്നാനത്തിൽ വീണ്ടുംജനനം ഇല്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ സ്നാനം സാധുവല്ലെന്നും അവരെ പുനർ സ്നാനം ചെയ്യണമെന്നുമാകുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം സാധുവായി വിചാരിക്കുന്ന പക്ഷം സുറിയാനി സഭയിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്ന നവീകരണകാരുടെ മാർജോദീസായെക്കുറിച്ച് എഴുതിനെയാണു നാം വിചാരിക്കേണ്ടതെന്നു ഒരു തക്കം പുറപ്പെടുന്നു. അവർ ജ്ഞാനസ്നാന വീണ്ടും ജനനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നു കുറെ വഷ്ടങ്ങളെ

ശങ്ക മുഖ്യ അവരുടെ പത്രികയിൽ കെ. എൻ. ഡി. തുടരെ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അന്വർത്ത ഉള്ള വൈദികന്മാരാകട്ടെ അന്വർത്തികളാകട്ടെ ആരും അതിനെ എത്രത്തു കണ്ടില്ല. ആ സമിതിയ്ക്കു നവീകരണ ഉപദേശപ്രകാരം സ്നാനം വീണ്ടും ജനനമല്ലെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കത്തോലിക്കൻ ദൈവത്വത്തെക്കുറിച്ച് ഭയങ്കരമായ എടുത്തുതിൽ അകപ്പെട്ടുപോയ അറിയോസു മുതൽ പോരുടെ ജ്ഞാനസ്നാനത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു നമ്മുടെ കാനോനിൽ വിധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും എല്ലാ വേദവിരോധികളേയും ഈ സമിതിയിൽ വെച്ചിട്ടില്ല. വീണ്ടും ജനനം ആ കാലത്തു ഒരു വക എടുത്തുകാരും നിഷേധിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അതിനെക്കുറിച്ച് കാനോനിൽ ഒന്നും പറയാൻ ഇട വന്നിട്ടില്ല. മേല്പറഞ്ഞ അംഗീയാ വൈദികന്റെ അഭിപ്രായം ആലോചിക്കുന്നതായാൽ നവീകരണകാര്യം ജ്ഞാനസ്നാനത്തെ സാധുവായി വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ല. ജ്ഞാനസ്നാനം ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവും മറ്റുള്ള സകല ക്രിയാശക്തികളും സാധുത്വത്തിനു അവശ്യം ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതുമായിരിക്കുന്ന സമിതിക്കു ഈ സംഗതി നമ്മുടെ സഭയിലെ വൈദികന്മാരുടെ ആലോചനയ്ക്കു ഒരുവിഷയമാകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ ഓർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മരണപത്രങ്ങളും ഭാഗപത്രങ്ങളും എഴുതുന്നവർ ഓർത്തിരിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതി.

ദശാംശങ്ങളും കടിയത്തൂണു മലങ്ങളും ദൈവത്തിനുള്ള വയറുപിന്നം. ഇതു യഹൂദന്മാരുടെ പ്രമാണത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതും യഹൂദന്മാർ ഏകദേശം നടത്തിവന്നതുമായ ഒരു നിബന്ധനയും ആയിരുന്നു. ദൈവത്തിനു എന്നു പറയുമ്പോൾ ദൈവത്തിനു മനുഷ്യന്റെ ഈ വക കാഴ്ചകൾ ആവശ്യമുണ്ടെന്നല്ല, ദൈവസഭയ്ക്കു ഇവ കൊടുക്കണമെന്നും അവ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനും സഭയുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്നും ആകുന്നു.

ക്രിസ്ത്യാനി സഭയിലും ഈ നിയമം ആദ്യകാലം മുതലേ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഇതെന്നല്ല ഇതിൽ അധികമായിരുന്നു അപ്പോസ്തലകാലത്തെ നടപ്പു. വിശ്വാസികൾ അവരുടെ ആരാധനയിലോ വരുമാനത്തിലോ പത്തിൽ ഒന്നു കൊടുക്കു എന്നല്ല, അവരുടെ സകല സ്വത്തുക്കളും ദൈവ സഭയ്ക്കായി പ്രദിഷ്ടികയായിരുന്നു പതിവു. സഭയ്ക്കു കൊടുപ്പാനായി സകലവും വിറ്റ ഒരു കഡംബം (അനന്തിയാസും സപ്പീറായും) അതിൽ ഒരു ഭാഗം വഞ്ചിച്ചെടുത്തതിനു മരണ ശിക്ഷയുടെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നതായി നാം വായിക്കുന്നു.

കൃത്യാനി സഭ വലിച്ചു മുന്നോട്ടു ഇങ്ങനെ സർവ്വവും സഭയ്ക്കു പ്രദക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു പൊതുവിൽ ജീവിക്കുന്നത് അസാധ്യമെന്നു കാണുകയാൽ ആ നടപ്പു ഭേദപ്പെട്ടു പോയി എങ്കിലും അസാധ്യമായ ദശാംശവും കടിഞ്ഞൂൽ മലയും നടപ്പായി വന്നു. ഈ പതിവു നമ്മുടെ മലയാള സഭയിലും പൂർവ്വകാലം മുതലെ ഉണ്ടായിരുന്നു. പശുകൾ പ്രസവിച്ചാൽ കടിഞ്ഞൂൽ കിടാവും വൃക്കങ്ങളുടെ അഗ്രഭാഗങ്ങളും ഇന്നും ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ പള്ളിക്കു കൊടുത്തുവരുന്നത് ഈ പൂർവ്വനടപ്പിന്റെ ശിഷ്ടങ്ങൾ ആകുന്നു.

ഇതു കൂടാതെ വേറെ വിധത്തിലും കൃത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി ദൈവത്തിനായി അമ്പലത്തിൽ ഒരംശം പ്രദക്ഷിക്കുന്ന പതിവു ഉണ്ടു്. പഴയ പള്ളികൾക്കു കാണുന്ന സമാപര ജംഗമസ്വത്തുകൾ എല്ലാം പള്ളിയിൽനിന്നു രൊക്കം വില കൊടുത്തു വാങ്ങിച്ചുവെച്ചു നമുക്കറിയാം. അവയിൽ പലതും പള്ളികൾക്കായി ചില വിശ്വാസികൾ ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളവയാണു്. തറവാട്ടു സ്വത്തുകൾ മകൾക്കു ഭാഗം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയോ സഹോദരന്മാർ തമ്മിൽ ഭാഗികയോ ചെയ്യുമ്പോഴും വിശ്വാസികൾ മരിക്കാറകുമ്പോഴും തങ്ങൾക്കും കുടുംബത്തിന്നും വേണ്ടി കണ്ടുവെച്ചുവെച്ചു വകയ്ക്കും മറ്റുമായി തങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യങ്ങളിൽ ഒരംശം വേർതിരിച്ചു പള്ളിക്കു കൊടുക്കു പതിവുണ്ടായിരുന്നു. പല പള്ളികളുടെയും സ്വത്തുകളിൽ ഒരംശം ഇങ്ങനെ കിട്ടിയ വകകൾ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു് എന്നാൽ കാലക്രമേണ ഈ വക ഒഴുകിയപ്പോൾ നമ്മുടെ സഭയിൽ ചുരുങ്ങി ചുരുങ്ങി ഇപ്പോൾ ഇല്ലെന്നു പറയത്തക്ക നമിതിയിൽ അന്തിരികുന്നു എന്നു ദൃഢസന പൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പറയുന്നതുകൊണ്ടു സുറിയാനികൾ സഭയ്ക്കു ദാനം ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു തങ്ങൾ പറയുന്നതായി വിചാരിക്കരുതെന്നു ഒപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ കാലത്തു ദാനങ്ങൾ ഇല്ലെന്നില്ല പക്ഷേ ഒരു ഭേദം ഉണ്ടു്. വല്ല പ്രത്യേക ആവശ്യങ്ങൾക്കും മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ നിബന്ധനയായും സാഹസമായും കല്പനകളും അടങ്കലുകളും അയച്ചു ഉപദ്രവിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാതെ ചില ഒഴുകിയപ്പോൾ ചെയ്യാറുണ്ടു്. വല്ല കഠിനരോഗമോ, സ്വന്തത്തിന്നു നഷ്ടം വരുത്തുന്ന പ്രവഹാരമോ, മറ്റിതുപോലെയുള്ള ആപത്തുകളോ സാഭവിക്കുമ്പോൾ പള്ളികൾക്കോ, പൗരമലക്കോ, വഴിപാടു കൊടുക്കുന്നവരും ഉണ്ടു്. ഈ വക ദാനങ്ങൾ മനസ്സോടെ ചെയ്യുന്നവയല്ല. അവധാനത്തെ കാക്കുന്ന വേലിയുല്ല്യം, ആശാനു കൊടുക്കുന്നതു് വൈദ്യനു കൊടുക്കു എന്നുള്ള പഴയൊല്ലുപോലെ മനസ്സോടെ ദൈവത്തിന്നായി ദശാംശങ്ങളെ കൊടുക്കുന്നവ

രോടു ദൈവം ഓരോ പ്രത ക്രിയ ചെയ്തു. അപ്പോൾ ആകട്ടെ നിന്ന രക്ഷപെടുവാൻമാത്രം വല്ല വഴിപാടും കൊടുക്കും. രക്ഷപെട്ടു എന്നുണ്ടാൽ പിന്നീടു മടക്കിലയുടെ കെട്ടഴിക്കുമില്ല. ഇതാണ് നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ സ്വഭാവം.

ഔറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും ഉള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്വഭാവം ഇതല്ല. ഒരുവൻ സ്വന്തത്തോടു ചേർന്ന അതിൽ ഒരു പ്രധാന അംശം ചൊതുജനോപകാരമായ വിഷയങ്ങൾക്കു ധർമ്മം ചെയ്യണമെന്നുള്ളതു അവർ ധാരാളം പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു, പ്രവൃത്തിക്കുന്നുമുണ്ടു. മരണപത്രമൊ ഭാഗപത്രമൊ എഴുതുമ്പോൾ അതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു അംശം സഭയ്ക്കായി വേർതിരിച്ചു വയ്ക്കാത്തവർ ഔറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ധനവാൻ അവന്റെ ധനത്തിന്റെ പൂജിക്കു അനേക പരയും ദരിദ്രൻ അവന്റെ ദരിദ്രത്തിന്നു തക്കവണ്ണം വിധവയുടെ ചെമ്പു + ശുശ്രൂഷയും തന്റെ സഭയെ സഹായിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒഴുക്കു കൈകൊണ്ടുമാത്രം സമാധികപ്പെടുകയും പുഷ്പത്തുപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പള്ളികൾ, മിഷ്യൻ സമൂഹങ്ങൾ, പള്ളികൾക്കുങ്ങൾ, ആസ്ത്രികൾ, മുതലായവയ്ക്കു കണക്കില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിൽതന്നെയും രോമ്മാക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഈ നടപ്പു ധാരാളം ഉണ്ടെന്നുമാത്രമല്ല നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതായും കാണുന്നു. പള്ളിക്കു ഒരംശം പറയാത്ത മരണപത്രമൊ ഭാഗപത്രമൊ അവരിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഏതൊരു ഒന്നു വീതം കാണുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നേരെമറിച്ചു ഈ വക ദാനങ്ങൾ അടങ്ങിയ മരണപത്രങ്ങളും ഭാഗപത്രങ്ങളും നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരത്തിന്നു ഒന്നുവീതം ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു.

അമേരിക്കയിലെ ഒരു അംഗീകാർ വിഷേപ്പു ഇനത്തിന്റെ ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞ ഒരു പ്രസംഗം സ്മരിപ്പാനിഹാർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതായാൽ അതിന്നിന്നു ഒരു ഭാഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“നിന്നെ ക്രിസ്തുവന്റെ ശരീരത്തിലേക്കു ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തുകയും വിശുദ്ധ കർമ്മത്തിൽ ജീവന്റെ അപ്പത്തെ നിനക്കു ഭാഗിച്ചുതരികയും വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തെ നിനക്കായി സൂക്ഷിച്ചുതരികയും ഞങ്ങൾക്കു കാലത്തും മരണനാഴികയിലും നിന്റെ ആത്മാവിന്നു ശുശ്രൂഷിച്ചാൻ തന്റെ പട്ടകാരെ നിന്റെ കിടക്കയിലേക്കു അയക്കയും ചെയ്യുന്ന ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി മരണപത്രത്തിൽ നിന്റെ മുതലിന്റെ ഒരംശം വേർതിരിച്ചു വെക്കേണ്ടതു നിങ്ങളുടെ ചുമതലയും കടമയും ആണെന്നു ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ ഓർപ്പിച്ചുകൊള്ളി.

ന്നു. ഇതേലോകത്തിൽ നിന്നു ഇങ്ങിനെ പോകുന്ന നിന്റെ അനന്തരവരെ സഭ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ആത്മീയ വാഴ്ചകളാൽ വാഴ്ചയും ചെയ്യും. സഭ ഭൂമിയിൽ കത്തോലിക്കൻ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്നു. ലേഖകനും അതിനെ മനസ്സിലാക്കി എന്നു വിളിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കു മരണവുമുള്ള ഇതേലോകത്തിൽവെച്ചു നിന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും നല്ല ആശയ നിനക്കു തരികയും ചെയ്യുന്ന സഭയെ നീ മരണപര്യന്തമുഴുവൻ മറന്നു കളയുമോ? നിന്റെ കുടുംബത്തിൽ മകൾക്കു നീ ശേഷിപ്പിക്കുന്ന മുതലിൽനിന്നു സഭയ്ക്കുവേണ്ടി നീ വേർതിരിച്ചുപോയ ഒരഹരി മറ്റൊരു അംശത്തെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ഇരട്ടി പദ്ധതിയിൽ ഉറവയാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലയോ?

ഉടുപ്പിലും, ഭക്ഷണത്തിലും, വാണിജ്യത്തിലും ക്ഷേത്രത്തിലും മറ്റും യൂറോപ്യന്മാരെ കണ്ടുപറിക്കുന്നതു പരിഷ്കാരമാണെന്നു നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ പരിഭ്രമിക്കുന്നതുപോലെ അവരുടെ നല്ല നടപടികളിലും ആദർശസ്വഭാവത്തിലും കൂടെ അവരെ കണ്ടുപറിക്കുന്നതാകാൻ നമ്മുടെ സഭയ്ക്കും സമുദായത്തിനും എത്ര ഐശ്വര്യം ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയാണ്ടു ആവശ്യകതയില്ല. സഭയ്ക്കായിത്തങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യത്തിൽ ഒരംശം കൊടുക്കുന്നതു നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാരുടെ കാലത്തെ നടപടികളായിരുന്ന ഒരേർപ്പാടാണ്. പരിഷ്കാരികളെന്നു വിചാരിക്കുന്ന യൂറോപ്യന്മാരും ഇതു പ്രധാനമായി വിചാരിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്.

അതിനാൽ ഭാഗപത്രവും മരണപത്രവും എഴുതുന്ന സുറിയാനികാർ “ഞങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലേക്കു ജോനസ്സാനപ്പെട്ടത്തുകയും ജീവന്റെ അപ്പത്തെ ഭാഗിച്ചുതരികയും” ചെയ്യു സഭയെ മറക്കരുതെന്നു ഞങ്ങളും ഓർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

നീതികരണം. (തുടർച്ച)

നാം സൗന്ദര്യമായി നീതികരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു ഏതെന്നും, നീതികരണകൃപ ലഭിച്ചാൽ ചില നിബന്ധനകൾ ഉണ്ടെന്നും പറഞ്ഞുവല്ലോ; അവയിൽ വിശ്വാസം എന്നതിന്നു എത്ര സംബന്ധം ഉണ്ടെന്നു ചോദിച്ചാൽ, അതു ചുവടു, അല്ലെങ്കിൽ അടിസ്ഥാനമായി സർവ്വത്ര ആവശ്യമായ ആശ്വസിപ്പി ആകുന്നു; ഏതെന്നാൽ വിശ്വാസം കൂടാതെ ഒരു വന്നും ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിച്ചാൽ കഴിയുന്നതല്ല; ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ അടുത്തു ചെല്ലുന്നവൻ, ദൈവം ഉണ്ടെന്നും, തന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നവൻ എന്നും വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു (എബ്രാ. ൧൧: ൧) എന്നാൽ വിശ്വാ

സ.മാത്രം മതിയാകുന്നല്ല. ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുവാനും, ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചാനും, ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിപ്പാനും, കഴിഞ്ഞ പാപത്തിനുവേണ്ടി വേദിപ്പാനും, ഇനിയും പാപം ചെയ്താൽ ഒരേ ഉറപ്പായ ആന്തരം ഉണ്ടായിരിപ്പാനും ആവശ്യമാകുന്നു. ഇവ പുണ്യപ്രവൃത്തികളായിട്ടല്ല, പിന്നെയൊ, ആവശ്യമായ നിബന്ധനകളായിട്ടത്രെ. ഫ്രം സംഗതിയെക്കുറിച്ചു വേദപുസ്തകം എന്തു പറയുന്നു എന്നു ആലോചിക്കാ :—

“എന്നാൽ അവിടെനിന്നു നീ നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനോടു അപേക്ഷിച്ചു, തന്നെ നിന്റെ പുണ്യ ഹൃദയാകെടും നിന്റെ പുണ്യ ആത്മാവുകൊണ്ടും നീ തിരുകിയാൽ, തന്നെ കണ്ടെത്തും” (ആവർത്ത. ൪ : ൨൯) “എന്നാൽ ഭൂഷണ രാൻ ചെയ്തു ദുഷ്ട സകല പാപങ്ങളെയും വിട്ടു തിരിഞ്ഞു, എന്റെ എല്ലാ കല്പനകളെയും കാത്തു ന്യായവും നീതിയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ അറവൻ ജീവിക്കും നിശ്ചയം, അറവൻ മരിക്കയില്ല” (ഹെസകി. ൧൮ : ൨൧) “എന്റെ പിതാവിന്റെ കല്പനകളെ ഞാൻ കാത്തുകൊണ്ടു അറവനെ സ്നേഹത്തിൽ പാർക്കുന്നതുപോലെ, നിങ്ങൾ എന്റെ കല്പനകളെ കാത്തുകൊള്ളും എന്നിൽ എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ പാർക്കും.” “ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്നതു ഒക്കെയും നിങ്ങൾ ചെയ്യാം എന്നിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരാകുന്നു” (ശു. യോഹ. ൧൫ : ൧൦, ൧൪) ഇതു വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു എന്തു തെളിയുന്നു എന്നു വെച്ചാൽ— ഇതു ആവശ്യമായ നിബന്ധനകളെ സമ്മതിക്കേണ്ടെന്നും വിശ്വാസം മത്രം മതിയാകയില്ലെന്നും തീർച്ചയാകുന്നു; വിശ്വാസവും അനുസരണവും ആവശ്യമാകുന്നു എന്നു കാണുന്നു.

“പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു” (യോഹ. ൩ : ൩൬) എന്നു ശു : യോഹന്നാൻ പറയുന്നതിനെ ചിലർ തെറ്റായി ധരിക്കുന്നു. ഫലമുള്ള വിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ചാത്ര ശു : യോഹന്നാൻ ഇവിടെ പറയുന്നതു, അതായത്, താൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതു സകലവും വിശ്വസിച്ചാനും താൻ കല്പിക്കുന്നതു എല്ലാം ചെയ്യാനും തക്കവണ്ണം പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ നന്ദിജീവൻ ഉണ്ടു എന്നാകുന്നു. ദുരിവാക്യമായും കേൾക്കാതെ മുഴുവകൂറും വാ പിടിച്ചാലും തെളിയുന്നതാകുന്നു; “എന്നാൽ പുത്രനെ അനുസരിക്കാത്തവൻ ജീവനെ കാണുകയില്ല” എന്നു മുഴുവനായി പറഞ്ഞിരിക്കുവാലും മേൽപറഞ്ഞ വിശ്വാസം അനുസരണത്തോടുകൂടിയ വിശ്വാസം എന്നു തെളിയുന്നു.

“ആകയാൽ മനുഷ്യൻ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ കൂടാതെ വിശ്വാസത്താൽ തന്നെ നീതികരിക്കപ്പെടുന്നു

എന്നു നാം പ്രമാണിക്കുന്നു" (റോമ. ൩: ൨൮) എന്ന ഒരു മലയാള തർജ്ജമ എടുത്തു, വിശ്വാസത്താൽ "മാത്രം" എന്നു ചിലർ ധരിച്ചുപോകുന്നു. "മാത്രം" എന്ന പദം സുറിയാനിയിൽ എന്നല്ല, സമരപ്പട്ട ഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജമയിൽ പോലും ഇല്ലാത്തതാകുന്നു. "മനുഷ്യൻ നീതികരിക്കപ്പെടുന്നതു വിശ്വാസത്താൽ ആകുന്നു, ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ അല്ലതാനും" എന്നതത്രെ. "ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ" എന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും നീകപ്പെട്ട രോഗശൈകന്യായപ്രമാണത്തെക്കുറിച്ചല്ലാതെ ക്രിസ്തീയ പ്രമാണത്തെ കുറിച്ചല്ലതാനും. ശു: പെരലോസു പറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതിൽ എതിരായി ശു: യാക്കോബു പറഞ്ഞു എന്നും വരികയില്ലല്ലോ: — "ആകയാൽ മനുഷ്യൻ പ്രവൃത്തികളാൽ നീതികരിക്കപ്പെടുന്നു, വിശ്വാസത്താൽ മാത്രമല്ല എന്നു നിങ്ങൾ കാണുന്നുവല്ലോ" (ശു: യാക്കോ. ൨: ൨൪) ഒരു മന്ദാൻ പറയുന്നതുപോലെ "വിശ്വാസത്താൽ മാത്രം" എന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ യാക്കോബു ജീഹായുടെ ചേഖനവും "പ്രവൃത്തിയാൽ മാത്രം" എന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ പെരലോസു ജീഹായുടെ ചേഖനങ്ങളും പക്ഷപ്രകാരം ധരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

"വിശ്വാസത്താൽ നാം നീതികരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്താൻ ദൈവത്തിന്റെ പകൽ നമുക്കു സമാധാനം ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ" (റോമ. ൫: ൧) എന്ന ശു: പെരലോസു പറയുന്നതും വിശ്വാസത്താൽ "മാത്രം" എന്നു അർത്ഥമാകയില്ല; എന്തെന്നാൽ ആ പെരലോസുതന്നെ "ഞാൻ മനുഷ്യരുടെയും ഭൂതന്മാരുടെയും ഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചാലും ഇരിക്കു സ്നേഹമില്ല എന്നിൽ ഞാൻ മുഴങ്ങുന്ന ചെമ്പൊ, ചിലമ്പുന്ന കൈത്താളമായിതീർന്നു; എന്നാൽ സകല നിവൃന്ധനായാ ഉണ്ടായി സകല രഹസ്യവും സകല അറിവും ഞാൻ അറിഞ്ഞാലും മലയെ നീക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം സകല വിശ്വാസവും എന്നിൽ ഉണ്ടാമാലു; എന്നിൽ സ്നേഹം ഇല്ല എന്നിൽ ഞാൻ ഒന്നുമില്ല" (൧ കോറി. ൧൩: ൧, ൨) എന്നു പറയുന്നു.

അതിനാൽ, പ്രവൃത്തികൾ സ്നേഹത്താൽ ഉണർത്തപ്പെട്ട ആ ജീവനുള്ള വിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ചാകുന്നു ശു: പെരലോസു ജീഹാ രേഖപാഞ്ച വാക്യങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു എന്നു എത്രയും തെളിയാകുന്നു.

പിന്നെയും, വിശ്വസിച്ചാൽ പ്രവൃത്തിക്കും, എന്നു മിച്ചം പറയുന്നു. ഇതും ശരിയാകുന്നില്ല, എന്തെന്നാൽ "പ്രമാണികളിൽതന്നെയും അനേകർ അവരിൽ വിശ്വസിച്ചു; പക്ഷിഭൃഷ്ടർ ആകാതെയിരിപ്പാൻ പ്രീശനന്മാരുടെ നിമിത്തം ഏകദേശം

പറഞ്ഞില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെക്കാൾ മനുഷ്യരുടെ മഹത്വത്തെ അധികം സ്നേഹിച്ചു (ശു: യോഹ. ൧൨: ൪൨, ൪൩) എന്നും ഏഴുതിയതിരിക്കുന്നു.

ഇവയെല്ലാം ആലോചിക്കുമ്പോൾ, മനുഷ്യൻ നീതികരിക്കപ്പെടുന്നത് “സൗജന്യമായ കൃപമൂലം പ്രവൃത്തികളോടു കൂടിയ വിശ്വാസത്താൽ അത്രെ” എന്ന സുറിയാനി മതസംഗതിയും ചേരുന്നു.

സ്നേഹം.

(കുടുംബത്തിൽ പുത്തൻ പള്ളി സുവിശേഷ സംഘത്തിൽ വായിക്കപ്പെട്ടതു.

സ്നേഹം എന്നു പറയുന്നത് മനസ്സിന്റെ ദൈവസമ എന്ന ല്ലാതെ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കുവാൻ ഞാൻ കാണുന്നില്ല. ഈ അവസരം പല പ്രകാരത്തിൽ പറഞ്ഞു വന്നു ന്നു. അതായതു:—സ്നേഹം, ഭക്തി, വാത്സല്യം, അനുരാഗം, സമമാഭോജ്യത്തിന്നു സ്നേഹം എന്നും ദൈവത്തോടൊ, രാജാവിനോടൊ, നമ്മെക്കാൾ വലിയ ആളുകളോടൊ ഉള്ളതിന്നു ഭക്തി എന്നും, കുട്ടികളോടൊ നമ്മെക്കാൾ താണ ജനങ്ങളോടൊ ഉള്ളതിന്നു വാത്സല്യം എന്നും, ഭാര്യാ ഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിൽ ഉള്ളതിന്നു അനുരാഗം എന്നും ഇങ്ങിനെ നാലു പ്രകാരത്തിൽ ആണു പറഞ്ഞുവന്നുള്ളതു.

ഇനി ഈ അവസരയുടെ വലിപ്പത്തെക്കുറിച്ച് നമുക്കു ആലോചിക്കാം. നീ നിന്നെപ്പോലെതന്നെ നിന്റെ അയൽക്കാരനെ സ്നേഹിക്കണം എന്നും നിന്റെ പുണ്യ ഹൃദയത്തോടും പുണ്യ ഭക്തിയോടും പുണ്യ മനസ്സോടും നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ സ്നേഹിച്ചു വരികണം എന്നും പറയുമ്പോൾ പത്തു കല്പനകളും ഇവയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവു നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പിന്നെയും അപ്പോസ്തോലനായ പൌലുസു പറയുന്നു, “ഞാൻ മനുഷ്യരുടേയും ദൈവമനുജന്മാരുടേയും നാവുകളാൽ സംസാരിച്ചാലും ഇനിക്കു സ്നേഹമില്ല എങ്കിൽ ഞാൻ ശബ്ദിക്കുന്ന ഒരു ഓടുപോലെയും ചിലമ്പുന്ന ഒരു കൈത്താളം പോലെയും ആയി ചമഞ്ഞു. ഞാൻ ദീപ്തസ്തനാ പറഞ്ഞാലും സകല രഹസ്യങ്ങളേയും സകല അറിവിനേയും അറിഞ്ഞാലും പത്തങ്ങളെ നീക്കുവാൻ തകവണ്ണം സകല വിശ്വാസവും ഉണ്ടായാലും ഇനിക്കു സ്നേഹമില്ലായെങ്കിൽ ഞാൻ എന്തുമാറ്റം. ഞാൻ എന്റെ ദ്രവ്യങ്ങളെ ഒക്കെയും ദരിദ്രന്മാരെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടു കൊടുത്താലും ചുട്ടുകുളവാനായിട്ടു ഞാൻ എന്റെ ശരീരത്തെ

എല്ലിച്ചുകൊടുത്താലും ഇനിക്കു സ്നേഹമില്ലായെങ്കിൽ ഞാൻ ഏതു മില്ല". (പ്രകാശി. ൧൩. ൧൦). സഹോദരന്മാരെ! മേല്പറഞ്ഞവയിൽ നിന്നു ഈ അവസരയുടെ (സ്നേഹത്തിന്റെ) വലിപ്പം എന്തുമത്രാ ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്കു എടുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു അവയെ വിവരിക്കേണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിരിക്കുന്നില്ല.

ഇനി ഇത്ര മഹത്വമേറിയ ഒരു സംഗതിയെ മനുഷ്യൻ ഏതു പ്രകാരമാണു ഗ്രഹിച്ചു പ്രവൃത്തിച്ചു വരുന്നതെന്നു നമുക്കു ആലോചിക്കാം. സഹോദരന്മാരെ! നമ്മിൽ ഓരോരുത്തന്നും അവസരവെന്ന ഒന്നു പരിശോധിച്ചു നോക്കുന്നു എങ്കിൽ നാമെല്ലാവരും അവസരവരുടെ കാര്യം മാത്രം നോക്കി മറ്റൊരുത്തനുവേണ്ടി അധികമൊന്നും ചെയ്യാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവരാണെന്നു കാണാം. ഹാ ഇതത്രെ വലിയ തെറ്റാകുന്നു. സഹോദരന്മാരെ! മൂടത്തന്നെ കൂടെന്നെ മറ്റുവല്ല അംഗങ്ങളിൽ ഒന്നിനു കേട്ട ഭവിച്ചവന്നെ ഭിക്ഷയ്ക്കായി വരുന്നതുകൊണ്ട് നാം അവനെ ശാസിച്ചു പുറത്തു കടത്തുകയും എന്തെങ്കിലും വേലു എടുക്കുന്നതിന്നു യാതൊരു അസ്വഹിതവും ഇല്ലാത്ത ചില ക്രൂരന്മാർ ഭിക്ഷയ്ക്കായി വന്നാൽ കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ അവർ ചീത്ത പറ്റത്തക്കവണ്ണമെന്നുള്ള ഭയംകൊണ്ടു യാതൊന്നും മിണ്ടാതെ ക്ഷണത്തിൽ ഭിക്ഷ കൊടുത്തു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടു. നാം ഇങ്ങിനെയല്ലാ ചെയ്യേണ്ടതു. വിധി ദിവസത്തിലെ മോശ്ശാ നിങ്ങൾ ഒത്തുനോക്കുവിൻ. “ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു നിങ്ങൾ ഇനിക്കു ഭക്ഷണം തന്നില്ല, ഞാൻ ദാഹിച്ചിരുന്നു നിങ്ങൾ ഇനിക്കു കുടിപ്പാൻ തന്നില്ല, ഞാൻ നഗ്നനായിരുന്നു നിങ്ങൾ എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചില്ല, ഞാൻ വിലങ്ങിടത്തിൽ ആയിരുന്നു നിങ്ങൾ എന്നെ വന്നു കണ്ടില്ല, ഞാൻ പരദേശിയായിരുന്നു നിങ്ങൾ എന്നെ ചേർത്തുകൊണ്ടില്ല എന്നൊക്കെ കല്പിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു എന്തു ഉത്തരം ബോധിപ്പിച്ചാൻ കഴിയും, സഹോദരന്മാരെ! യാതൊന്നും കഴികയില്ല” എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ “നിങ്ങൾ ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരാളെന്നു എന്തെല്ലാം ചെയ്യാതിരുന്നുവോ അവ ഇനിക്കും ചെയ്യാതിരുന്നു” എന്നാകുന്നു കർത്താവു നമ്മെ കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്നത്.

ഇനി നമുക്കു സ്നേഹത്താലുണ്ടാകുന്ന ഗുണങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നു കുറെ ഒന്നുലോചിക്കാം. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ആചരിക്കേണ്ടതായ പത്തു കല്പനകളും ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവു നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഞാൻ മുമ്പിൽ പ്രസ്താവിച്ചല്ലോ. ഈ സമിതിക്കു നാം നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരായ മറ്റുള്ളവരെ നമ്മെപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും, പൂർണ്ണ ഭക്തി

യോടും പുണ്യ മനസ്സോടും സ്നേഹിച്ചു വന്ദിക്കുകയും ചെയ്യാൻ രാ
ൻ ഏതൊരു ഉദ്ദേശം നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവോ ആ ഉ
ദ്ദേശം സഫലീകരിക്കുന്നതിന്നു ഇട വരും. എങ്ങിനെയെന്നാൽ
ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പൗതു കല്പനകളേയും
അവൻ അനുസരിച്ചു കാണണമെന്നാണല്ലോ ദൈവത്തിന്റെ ഉ
ദ്ദേശം. ഈ കല്പനകൾ പഠിച്ചു സ്നേഹത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കു
ന്നു. അപ്പോൾ സ്നേഹം നമുക്കുണ്ടെങ്കിൽ പഠിച്ച കല്പനകളേയും
നാം ആചരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി നാം ഒരുത്തന്റെ മുതൽ
ദോഷിക്കുന്നതിന്നു തുറിയുന്നു എന്നു തന്നെ വിചാരിക്കുക. നമു
ക്കു അവനിൽ സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ അവന്റെ മുതൽ പോയതു നി
മിത്തം അവൻ വ്യസനിക്കും, അവനെ അങ്ങിനെ വ്യസനിപ്പി
ക്കുന്നതു നമുക്കു ഉചിതമല്ല എന്നു വിചാരിച്ചു മടങ്ങിക്കളയും. അ
തുപോലെ തന്നെ നാം മറ്റൊരാൾ കല്പനകളും ആചരിക്കാൻ ഇട
വരും.

പിന്നെ ലൌകികമായി ആലോചിക്കുന്നു എങ്കിൽ മനുഷ്യർ
തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഐക്യരയോടും, സ്നേഹത്തോടും കൂടിയിരുന്നാ
ൽ അവർ യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും കൂടാതെ ഈ ലോകത്തിൽ ജീ
വിക്കുന്നതിന്നു സംഗതി വരും. “ഒരുമയുണ്ടെങ്കിൽ ഉലകമേലും
കിടക്കും” എന്നല്ലയോ പ്രമാണവും.

സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ നമുക്കു ഇഹലോകത്തിലും പൗലോകത്തി
ലും സൈവമായി വസിക്കാമെന്നുള്ളപ്പോൾ അതിനെ സമ്പാദി
ക്കുന്നതിന്നായി നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ മുമ്പായിരിക്കുന്നു.

ഇനി ഈ ഗുണം നമുക്കു എങ്ങിനെ സിദ്ധിപ്പാൻ കഴിയും
എന്നു കുറച്ചൊന്നു ചോദിക്കാം. ഈ ഗുണത്തിൽ വളരേണമെ
ന്ന വിചാരമുള്ള ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ ഡംഭത്തെയും
അഹംഭാവത്തെയും അവനിൽ നിന്നു ഒന്നാമതായി വേരോടെ
പാിച്ചുകളയണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഡംഭമോ അഹംഭാവ
മോ ഉള്ളവനിൽ ഈ ഒരു ഗുണം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. കാരണം:—
ഡംഭവും അഹംഭാവവും ഉള്ളവന്റെ വിചാരം അവന്നു എല്ല
വരേകാളും ഉയന്ന ഒരു സമിതിചിരിക്കണം എന്നും അവനെ
ഏതൊരു വെളുത്താണിയാണെന്നു എന്നും ആയിരിക്കുമല്ലോ. അങ്ങിനെ
യിരിക്കെ അവനെക്കാൾ താണവരെന്നു അവൻ വിചാരിക്കുന്ന
വരെയെല്ലാം അവൻ വളരെ നിസ്സാരമായി എണ്ണുകയും അവ
ർക്കു ഏതെങ്കിലും സഹായം ചെയ്യുന്നതിന്നു അതു മൂലം മടി കാ
ണുകയും ചെയ്യും, ഇതുതന്നെ ഒരു സ്നേഹ വിരദ്ധമാണല്ലോ.

൨. ദുഷ്ടാശങ്കയും ഈ ഗുണം ഉണ്ടാവാൻ തരമില്ല. എ
ന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദുഷ്ടചിന്ത വരുന്ന ദിക്കിലെല്ലാം അവന്നു
പിന്നോക്കം മാറുന്നതിന്നു തരമുള്ളൂ. അപ്പോൾ ദരിദ്രന്മാർക്കു അവനി

ന്തിന്നു പണാകൊണ്ടു യാതൊരു ഉപകാരവും സിദ്ധിക്കുന്നതിന്നു തരമില്ല. അതുകൊണ്ടു ഭൂപ്രാഗ്രഹവും നമ്മിൽനിന്നു കളയണം.

൩. ധനവാദം ദരിദ്രന്മാരെ ദൈവത്തിന്റെ തൃക്കൈകൾ കൊണ്ടു മനുഷ്യന്മാരെക്കുറിച്ചു വരാഞ്ഞെന്നും തന്റെ കൺകളിൽ അ വരിരുവരും ഒരുപോലെയാണെന്നും ധരിച്ചു നാളും അവരെ ഒ രുപോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കണം, സാധാരണയായി മനുഷ്യൻ ധ നവാദമാരെ സ്നേഹിക്കുകയും ദരിദ്രന്മാരെ വെറുക്കുകയും ചെയ്തു പതിവാണ്ല്ലൊ. ഒരു ദരിദ്രൻ മരണകിടകയിൽ കിടക്കുന്നു എ ന്നു തന്നെ വിചാരിക്കുക. അവനെ ചെന്നു കണ്ടു അത്യാപസിപ്പി ക്കയോ എന്തെങ്കിലും കഴിയുന്ന സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കയോ ആ സമയത്തിൽ ഏകിലും അവന്റെ പാപങ്ങളെ കർത്താവിങ്കൽ ഏ രുപാർത്തു അനുതപിക്കുന്നതിന്നു അവനെ ഉപദേശിക്കയോ ചെയ്യുന്നതിന്നു എല്ലാവരും മടിക്കും. നേരെ മറിച്ചു ശുശ്രൂഷ ചെ യ്യുന്നതിന്നും മറ്റും വേണ്ടതിലധികം ആളുകൾ ഉള്ള ഒരു ധന വാൻ ദിനം പിടിച്ചു കിടക്കുകയാണെങ്കിൽ അവന്നു ശുശ്രൂഷ ചെ യ്യുന്നതിന്നും മറ്റും എത്രമാത്രം ആളുകളാണു വന്നു കൂട്ടുന്നതെന്നു കണക്കില്ല. സഹോദരന്മാരെ നാം ഇങ്ങിനെയല്ല വേണ്ടതു. നാം ധനവാദനെ അല്ല ദരിദ്രനെ അത്രെ അധികം സ്നേഹിക്കേണ്ടതു. അവനെ നാം സ്നേഹിച്ചെങ്കിലെ നമ്മുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണ ത വന്നുളളു. പിന്നെയും നമ്മുടെ കർത്താവു നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിരി ക്കുന്നു, “നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ, നിങ്ങളെ പകക്കു ന്നവർക്കു ഗുണമെണ്ണിൻ, നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹി പ്പിൻ, നിന്നെ ഒരു കവിളിൽ അടിക്കുന്നവന്നു മറുത്താ കാണി ച്ചുകൊടുക്കുക, നിന്റെ പൂർണ്ണ ഏകകുന്നവന്നു വസ്ത്രവും കൂടി കൊ ടുക്കുക, നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നവന്നു എല്ലാവന്നും കൊടുക്കുക, മ നുഷ്യൻ ഏതുപ്രകാരം നിങ്ങളോടു ചെയ്യുന്നതിന്നു നിങ്ങൾ ഇഷ്ടി ക്കുന്നുവോ അതുപ്രകാരം നിങ്ങൾ അവർക്കും ചെയ്യൂ.” (ലൂക്കോസ്. ൩. ൨൭-൩൭ വരെ.) സഹോദരന്മാരെ! മേൽപ്പറഞ്ഞ വാ ക്യങ്ങളെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നതിന്നു മനുഷ്യനാൽ അസാദ്ധ്യമെ ന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ ക്രമേണ സ്നേഹത്തി ല്ൽ വളർന്നു വളർന്നു വന്നാൽ ഒടുവിൽ ഇവയെ അനുസരിക്കുന്നതി ന്നും എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കാറാകും. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു വിനെ യഹൂദന്മാർ കഠിനോപദ്രവം ചെയ്യുമ്പോൾ താൻ പി താവിനോടു ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു. “പിതാവേ തങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്നു ഇവർ അറിയാത്തുകൊണ്ടു ഇവരോടു ക്ഷമിക്കു ണമെ” ഹാ സഹോദരന്മാരെ ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നു തന്റെ ക്ഷമയും സ്നേഹവും എത്രമേൽ ഉണ്ടെന്നു നമുക്കു വെളിപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പിൻഗാമികളായി ക്രിസ്തുനികളെന്ന പേരും

നാം ധരിച്ചിരിക്കെ നാം തന്നെ പിന്തുടരാതെയൊ നമ്മെ താൻ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ഉള്ള അനേകം സംഗതികളെ നാം ചെയ്യാതെ വിട്ടുകളയുകയൊ ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ പിന്നെ നാമെന്തോരു ക്രിസ്ത്യാനികളാകുന്നു. സഹോദരന്മാരെ അതുകൊണ്ടു നാം സ്നേഹത്തിൽ വർണ്ണവർണ്ണ സമ്പ്രദായങ്ങളിലും ദൈവഭയത്തിലും നേരാകുംവണ്ണം നമ്മുടെ ജീവകാലത്തെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രിയരെ! നമ്മുടെ അല്പമായ ഈ ജീവകാലത്തിൽ നാം ചെയ്തിട്ടുള്ള ക്രിയകളുടെ ഫലമായിട്ടാണ്, മോക്ഷമൊ നരകമൊ നാം അനുഭവിപ്പാൻ പോകുന്നത് എന്നു നല്ല ഒരു ഇരികളെ. ഈലോകത്തിൽ സ്വൈരമായി ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹം കൊണ്ടു നാശമില്ലാത്തതും പരമാനന്ദമായിട്ടുള്ളതും ആയ ഒരു രാജ്യത്തെ നാം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു എന്നു തന്നെയുമല്ല അരിഷ്ടത ഏറിയതായ ഒരു രാജ്യത്തെ നാം നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു നാം ഈലോകത്തിലെ സമ്പത്തുകളെ വകവെക്കാതെ എന്തെങ്കിലും കഷ്ടത സഹിക്കുന്നതിന്നു കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ ഒരുങ്ങി തന്റെ ഒടുക്കത്തെ വരവു ദിവസത്തിൽ തന്റെ പുത്രന്മാരെന്നുള്ള ചേരിനു അർപ്പണമാകുന്നതിന്നു ശാന്തതയോടും സമാധാനത്തോടും കൂടി ശ്രമിച്ചിൻ.

കെ. സി. പീറ്റർ.

മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു സ്റ്റാൻക സുവിശേഷ സംഘം.

ഇതിലേക്കു ആദ്യമായി ഒരു മൂലധനം പുനരസൂ വകിൽ ഏല്പിക്കയും അതോടു കൂടി ഒരു പുസ്തകം അച്ചടിപ്പിക്കയും, അതിൽ ടി. സുവിശേഷ സംഘംവക കണക്കു ആണ്ടുതോറും സമ്മേളനത്തിൽ വായിക്കണമെന്നു സൂചിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്ന പ്രകാരം കഴിഞ്ഞ സമ്മേളനത്തിനു കണക്കു വായിപ്പാൻ ഇടയായില്ലങ്കിലും, ആയു പത്രിക മൂലം വായനക്കാരെ അറിയിക്കുന്നതു യുക്തമെന്നു കരുതി, ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ടി. സമൂഹത്തിലേക്കു സഹായ ധനം ഏല്പിച്ചവർ.

	അവകൾ.	രൂ.	പ.	കി.
കോലത്തുകളത്തിൽ പുനരസൂ വകിൽ	"	൧൦൦		
ടി. സംഖ്യ നൂളതുവരെ പലിശ	"	൧൧		
എം. ടി. തോമ്മാസു	"	൨		
നെടുപാമ്പാക്കുടെ മത്തായി വകിൽ	"	൧൨	൧൨	൪
ആകെ		൧൨൫	൧൨	൪

എന്നു പുനരസൂ വകാൻ.

“അവൻ പാതാളത്തിലേക്കു ഇറങ്ങി”

(ലിവിങ്ങ് ചർച്ച് എന്ന ഇംഗ്ലീഷു പത്രത്തിൽനിന്നു).

പാതാളം എന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നശിച്ചുപോയവകായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യനരകം അല്ല, പിന്നെയൊ മരിച്ചുപോയ ആത്മാക്കളുടെ വാസസ്ഥലമാകുന്നു. ക്രിസ്തു മരിച്ചുപോയവരുടെ വാസസ്ഥലത്തേക്കു ഇറങ്ങി എന്നാണു ഇതിന്റെ താല്പര്യം.

൧. മനുഷ്യർ കുടി പാപ്പാൻ മൂന്നു സമയങ്ങൾ ഉണ്ടു. ജീവകാലത്തു താമസിക്കുന്ന ഭൂമിയും നിത്യമായി വസിക്കേണ്ട സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളും, അന്ത്യവിധിയെ നോക്കി പാർത്തുകൊണ്ടു മരിച്ചവരുടെ ആത്മാക്കൾ വസിക്കുന്ന ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥലവും തന്നെ. കൃപയിൽ മരിക്കുന്നവർ എത്രതന്നെ വിശുദ്ധന്മാരായിരുന്നാലും തൽക്ഷണം സ്വർഗ്ഗജീവിതമാകുന്ന ഭാഗ്യം പ്രാപിക്കുന്നില്ല. ജീവകാലത്തു അവരുടെ ആത്മാക്കളെ മലിനപ്പെടുത്തിയ പാപങ്ങൾക്കു ശുദ്ധീകരണവും വിശുദ്ധിയിൽ വളരെയും ഉണ്ടാകുവാൻ അവർക്കു ആവശ്യമുണ്ടു. കർത്താവിന്റെ മരണത്തിനു അല്പം മുമ്പു കുരിശിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു “നീ ഇന്നു എന്നോടു കൂടെ പറ്റുമെന്നായിൽ ആകും” എന്നു കള്ളനോടു കല്പിച്ചു, ആ കള്ളൻ തന്നോടു കൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു അന്നേ ദിവസം പ്രവേശിക്കുമെന്നല്ല താൻ പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം. എന്നെന്നാൽ കർത്താവു ആ ദിവസം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരേറിയില്ലായിരുന്നു. “ഞാൻ ഇതുവരെ എന്റെ പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു കരേറിപ്പോയില്ല” എന്നു താൻ തന്നെ മറിയയോടു കല്പിക്കയും ചെയ്തുവല്ലോ. “ഇന്നു എന്നോടു കൂടെ നി പറ്റുമെന്നായിൽ ആകും” എന്നു കല്പിച്ചതിൽ മരിച്ചുപോയവരുടെ പാപ്പിനായി ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ആശ്വാസസ്ഥലം എന്നു അർത്ഥമുണ്ടു.

൨. അതിനാൽ വിശ്വാസികൾക്കു മൂന്നു വാസസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടു. (൧) ഈ ഭൂമിയും (൨) ഇവിടെ വെച്ചു ലഭിച്ച മലിനതകളെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥലവും (൩) സ്വർഗ്ഗവും ആകുന്നു. മരണത്തുകൾ ശരീരവും ആത്മാവും വേർ തിരിയുന്നു. ശരീരം പൂഴിയിലേക്കു മേന്മകയും ആത്മാവു മരിച്ചവരുടെ വാസസ്ഥലത്തേക്കു പോകയും ചെയ്യുന്നു. ഉയിർപ്പിൽ ശരീരവും ആത്മാവും കൂടി യോജിച്ചിട്ടു ക്രിസ്തു ആപ്ത പ്രവേശിച്ച ആ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിത്യമായി വസിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിക്കുന്നു.

൩. കർത്താവിന്റെ മരണത്തുകൾ സംഭവിച്ചതു ഇപ്രകാരമാകുന്നു. താൻ പൂണ്ണ ദൈവമായിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ പൂണ്ണ മനുഷ്യനാകുകൊണ്ടു മരണത്തുകൾ മനുഷ്യനു സംഭവിക്കുന്ന

സകലവും തന്നിടും സംഭവിച്ചു. തന്റെ ശരീരം ഭൂമിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു, തന്റെ മനുഷ്യാത്മാവു മരിച്ചുപോയ ആത്മാക്കളുടെ സമാപ്തത്തെക്കു പോയി. ഉയർപ്പിദിവസം തന്റെ ശരീരവും ആത്മാവും കൂടി വീണ്ടും യോജിച്ചു താൻ മനുഷ്യക്കു കാണപ്പെടുകയും എല്ലാ മനുഷ്യരും ഇതുപോലെ ഉയർക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു ഒരു ഭൂഷാത്തം കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

൪. പാതാളത്തിലേക്കുള്ള ഇറക്കത്തിൽ നിന്നു വേറെ ചില സംഗതികളും അറിയാനുണ്ട്. തന്റെ അവതാരത്തിന്നു മുമ്പു ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നവരോടു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു. "അവൻ പാതാളത്തിൽ ബന്ധിപ്പെട്ടിരുന്ന ആത്മാക്കളോടു പ്രസംഗിച്ചു" എന്നു വിശുദ്ധ പത്രോസു പറയുന്നു. അതിനാൽ പാപത്തിൽ നിന്നും മരണത്തിൽ നിന്നും താൻ ഉണ്ടാകിയ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ സന്തോഷ വർത്തമാനം അന്വരോടു അറിയിച്ചു എന്നു കാണുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു മരിച്ചവരുടെ ആത്മാക്കൾ നല്ല ബോധത്തോടു കൂടിയിരിക്കുന്നു എന്നും അവർ വിശുദ്ധിയിൽ വളരുന്നതുള്ള സൗകര്യമുണ്ടെന്നും മറ്റൊരുവന്റെ ഉപദേശമൊ പ്രവൃത്തിയൊ അവരെ സഹായിക്കുമെന്നും കാണുന്നു. അതു ശരിയായിരുന്നാൽ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും അവരെ സഹായിക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല.

സൂചനകൾ.

ആത്താറു പള്ളിക്കെടുവിശുദ്ധ കന്യാസ്ത്രീ അമ്മയുടെ നാമത്തിൽ സമാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ദൈവാലയവും അതോടു ചേർന്നുള്ള നാലു പള്ളികളും കൊച്ചി രാജകീയ അപ്പീൽ കോട്ടിൽ വളരെ നാളായി കിടന്നിരുന്നതും ആണറോബിൽ സർ ഭാഷമയ്യങ്കാർ അവർകളുടെ ആഗമനം മൂലവും മറ്റും വളരെ പ്രസിദ്ധി സമ്പാദിച്ചതുമായ ഈ പള്ളിക്കെടു അപ്പീൽ വാദിയായ മാർ ദീവന്നാസ്ത്രോസ് മെത്രാപ്പോലിത്താ തിരുമനസ്സിലെ അന്ത്യായം അനുവദിച്ചു ഈ കർമ്മം ൩൧-ാം ന- ക്കു സുറിയാനി കണക്കനുസരിച്ചു ൧൯൦൭- ചിങ്ങം ൨ ന- ചൊവ്വാഴ്ച വിധി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള സന്തോഷ വാർത്ത വായനകാരെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. റായൽ കോട്ട് റിഗ്ജലേഷൻ പ്രകാരം കൊച്ചിയിലെ ദിവാന്ജിയും ചീഫ് കോട്ടിൽ ൧-ാം ജഡ്ജി ലോക്കു സാജുവും ൨-ാം ജഡ്ജി കൃഷ്ണ മേനോനും ആയിരുന്നു വിധികർത്താക്കൾ. ഇവർ മൂന്നു പേരും ഏകാഭിപ്രായമായിട്ടാണ് വിധിച്ചിരിക്കുന്നത്. യൂറോപ്യൻ ജഡ്ജിമാരെല്ലാം ബാധകക്ഷികൾക്കു വിരോധമായെ വിധി എടുത്തതൊള്ളു എന്ന ചിലർ പറയാറുള്ള ആക്ഷേപം അത്ഭമിളാത്തതാണെന്നു മിസ്റ്റർ ലോക്ക് സാജു അവർകൾ ഈ വിധിയിൽ പൂർണ്ണമായി ചേർന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ബോദ്ധ്യപ്പെടും.

കോട്ട്ചിലവു ഇരുകക്ഷികളും സഹിപ്പാനാണു വിധിച്ചിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ വലിയ തിരുമേനിക്കും മലങ്കര ഇടവകക്കുടേയും വളരെ മനോവേദനക്കു ഹേതുവായിരുന്ന ഈ കേസിൽ സത്യമായ ഒരു തീരുമാനം ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടയായതിൽവെച്ചു ഞങ്ങൾ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഞങ്ങളുടെ വായനകാരും പങ്കുകൊള്ളുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. മറ്റു വിവരങ്ങൾ അടുത്തവത്രികയിൽ പറയുന്നതാണ്.